

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια).

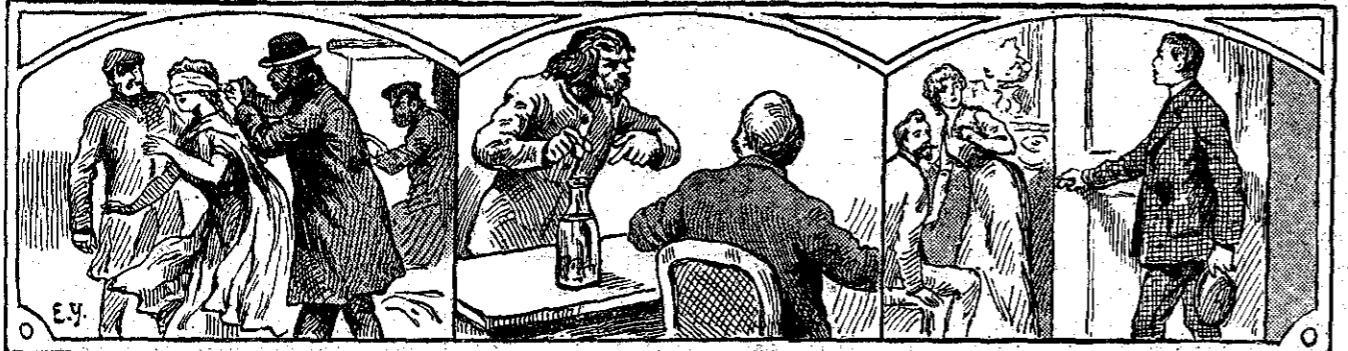
— Κάθε πρωί, εξηκολούθησε η Νέλλη, ένδι ώρα της και ή αδελφή της ήκουαν με αγωνίαν, ο Σκυλοκέφαλος έπαναλαμβάνει την έρωτησίν του, ο πατέρας μου φυσικά σώνεται και ή ακούργας σίπτει μιά πετρίτσα σε μιά μποτίλια μισογεμισμένη με νερό. Η έπιφανεια του νερού ύψωνται έτσι καθεμέρα από λίγο, και έτσι το νερό έχει λίση...

— Μήν εξακολουθείτε! την διένοψεν ο Βωτιέ, έννοησα!..

Και προσέθεσε σιγάτερα:

— Λυπηθήστε την μητέρα σας... "Αλλώς τε ή περίσταταις δεν είναι άπειληστική..."

— Και έτσι το νερό ξεγειλίση, τί θα γίνη; ήκωτησε τρέμουσα η κυρία Χόλκερ, χωρίς έν τούτοις να υποθέτη, διτί ή

Βωτιέ είχε διακόψη την κόρην της, έπειδη έγνωρίζεν αύτος διτί, κατά το έθιμον των ληστῶν της Καλαβρίας, την πρώτη ημέρα θα ξεβάνει τον Ούλλιαμ Χόλκερ έν αυτή, την ίδια ημέρα ένα χέρι, την τρίτην ένα πόδι και ούτω καθεξής, έως τότε θα υπεχώρει ή θα πέθεται...

— Όταν το νερό ξεγειλίση, έσπευσε νάπαντηση ή άδαμαντοπώλης, ή δοκιμασία θέβασια θα τελειώσῃ και οι ληστές θάρκεσθούνται το τείχος. Αλήθεια, Νέλλη;

— Ναι, έτσι είναι, έψιθυρίσει η νεαγούς. Και έξαρνα, δια νά κρύψῃ την ταραχήν της, έφωναξε:

— "Αχ, γιατί να μήν έχωμε την βοήθειαν του Μωρίς Ζιλλάρ!.. Αυτός, μόνον αυτός, θα μπορούσε να τα βάλη με τον Σκυλοκέφαλο και να τον νικήσῃ... Μόνο φάγιεται, διτί ήταν μαζί μας, δεν θα είχαμε τώρα κανένα φόρο..."

— Μήν έχετε λοιπήν! ή αντίχησε τότε μία φωνή, που τους έκαψε να ρίγησουν.

Και ή θύρα του προθαλάμου ήνοιχθη διάπλατη και ή ντέτεκτιβ Μωρίς Ζιλλάρ πάρευσισθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

"Ο Μωρίς Ζιλλάρ επεμβαίνει

Μετά πέντε λεπτά, ο Μωρίς Ζιλλάρ διηγείτο τὰ κατά την δραπέτευσίν του ώς έξης:

«— Χθές, την ώρα του περιπάτου μας στήν αὐλή της ευλακής, παρεπήρησα ένα δεσμούλαχα που κρυπτούσε μ' ένα συνάδελφό του και κάθε τόσο γύριζε και μ' έκυπτατε παράξενα.

«— Έπωσελύθη μιάς στιγμής που δεν μ' έκυπτατεν οι δεσμούλαχες, και κατωρθώσα να γαλατωθώ με το σωρό των άλλων φυλακισμένων και με τοσο πάντοι να διασύγω την προσοχή του φύλαχος και, αντί να πάω με τους άλλους στο έπιπλο, να γωνίω μεταξύ των.

«— Άλλα φαντασθήστε την έκπληξή μου, τον τρόπο μου, έτσι ακουσα τον ένα δεσμοφύλαχα να λέγει στον άλλον:

«— Είνε περίεργο, διτί με δίξεις της ένδριγεις της Αστυνομίας και μολινότης έρεουν θετικά έτσι είναι κάλπο του Σκυλοκέφαλου, δεν μπέρεται άκουμη νάνακαλύφουν το μέρος όπου έχει κρυμ-

δεν έσυλλογίστηκα, παρά πώς να δραπέτευσα, να τρέω προς βοήθειαν του, να τον αποστάσω από τα νύχια τῶν καχούργων!...

«— Θά γνωρίζετε ίσως, διτί ο ρόλος του καταδίκου μου έπειτα να έργαζω με στο ξυλουργείον της φυλακῆς στις ώρες την ήμέρα και να ροκανίζω σανίδια.

«— Κατέστρωσε άμετως το σχέδιον της δραπετεύσεως και σήμερα το πωνί, δεν μ' έκυπτατεν οι δεσμούλαχες, και κατωρθώσα να γαλατωθώ με το σωρό των άλλων φυλακισμένων και με τοσο πάντοι να διασύγω την προσοχή του φύλαχος και, αντί να πάω με τους άλλους στο έπιπλο, να γωνίω μεταξύ των.

«— Στην άρχη δεν έδωσαν μεγάλη σημασία στην έξαρσίστην μου, Συμβαίνει συχνά να κρυφθή ένας καταδίκος στο έργοστάσιο ή στους διαδρόμους. Επειδή έμως έρεουν διτί είναι άδυνατο να φύγη από την φυλακή, περιορίζονται να τον τιμωρούν, έτσι την ήμέρα την παράθυρον;

«— Μην φαντασθήστε την ίδια αμφιβολία! Μήπως συγχρουσθούν και στεργίσουν την γαλανή μας ούρανό από τη λαμπρότερο στολίδι του, την Αρροδίτη, την περικαλλή Αύγερινό άλλοτε, κι' έλαστε τὸν θαυμάτιο "Εσπερο;"...

— Νά, ήταν σαν έκεινο το κίτρινο, που στρέφεται τώρα επτά γωνία. Τὸ θλέπετε;

— "Ημονύ έθιξιος, έψιθυρίσει ο Μωρίς. Είνε αυτοκίνητο πενήντα τουλάχιστον HP. Κλειστή βέβαια;"

— Ναι, κλειστό.

— Και, έννοησατε, είχατε τὸν άνερο από μπροστά ή ήπο πίσω;

— Μου φαίνεται, απεκρίθη η Νέλλη, διτί έρχη, φυσούσε πολὺ δυνατά και τὰ τέλαια τοῦ αυτοκινήτου έπειται. Επειτα, συγγάγα, ο άνεμος έπειται τούλαχιστον δεν άκουα πιο τὰ τέλαια πά τριζουν. Αλλά δεν μπορώ να σάς πώ, ἀν τὸν είχαμε άκριβώς μπροστά ή πίσω.

("Επειτα συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

Η ΚΑΜΠΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΥΛΙ

μένο τὸν αιχμάλωτό του. Φαντάστοι...

«— Αλήθεια περίεργο, απεκρίθη η θειμον τῶν ληστῶν της Καλαβρίας, την πρώτη ημέρα θα ξεβάνει τον Ούλλιαμ Χόλκερ έν αυτή, την ίδια ημέρα ένα χέρι, την τρίτην ένα πόδι και ούτω καθεξής, έως τότε θα υπεχώρει ή θα πέθεται...

«— Αχούς έκει πού δεν έχειει...

— Ενας μαρχήσιος... μαρχήσιος Δερινύ!

— Ανατρέγιασα σ' αυτά τὰ λόγια και κατέβαλα μεγάλη προστάσια για να μη προδοθώ.

— Τὸν άρπαξαν μὲ αὐτοκίνητο, έξηκολούθησεν ή πρώτος και, καθώς ράνεται, αυτὸς συνέβη την ήμέρα πού είχεν έλλογο να έπισκεψθῇ τὸν κατάδικο «P», έκεινον πού έποιρε για Μωρίς Ζιλλάρ.

— Και ήπο τότε;

— Δέν ξαναφάνηκε. Τὸν ζητούν παντοῦ, άλλα τού κάκου. Εέρουν μόνο, διτί τὸν άπιγμαγε ο Σκυλοκέφαλος, γιατὶ ή ληστής είχε τὸ θράσος να στείλη δὲν άκουμενός, θά σάς έλεγα φέματα.

— Αλλά μ' όλο μου τὸ φόβο, τὰ κατάφερα καλά. Μετά δέκα λεπτά την ήμέρα έπιειλητικό γράμμα στὸν περίφημο Ούλλιαμ Χόλκερ, τὸν Αμερικανό...

— Δέν έχετε λοιπήν! ή αντίχησε τότε μία φωνή, που τους έκαψε να ρίγησουν.

Και ή θύρα του προθαλάμου ήνοιχθη διάπλατη και ή ντέτεκτιβ Μωρίς Ζιλλάρ πάρευσισθη.

— Μήν έχετε λοιπήν! ή αντίχησε τότε μία φωνή, που τους έκαψε να ρίγησουν.

Και ή θύρα του προθαλάμου ήνοιχθη διάπλατη και ή ντέτεκτιβ Μωρίς Ζιλλάρ πάρευσισθη.

— Δέν έχετε λοιπήν! ή αντίχησε τότε μία φωνή, που τους έκαψε να ρίγησουν.

Και ή θύρα του προθαλάμου ήνοιχθη διάπλατη και ή ντέτεκτιβ Μωρίς Ζιλλάρ πάρευσισθη.

— Δέν έχετε λοιπήν! ή αντίχησε τότε μία φωνή, που τους έκαψε να ρίγησουν.

Και ή θύρα του προθαλάμου ήνοιχθη διάπλατη και ή ντέτεκτιβ Μωρίς Ζιλλάρ πάρευσισθη.

— Δέν έχετε λοιπήν! ή αντίχησε τότε μία φωνή, που τους έκαψε να ρίγησουν.

Και ή θύρα του προθαλάμου ήνοιχθη διάπλατη και ή ντέτεκτιβ Μωρίς Ζιλλάρ πάρευσισθη.

— Δέν έχετε λοιπήν! ή αντίχησε τότε μία φωνή, που τους έκαψε να ρίγησουν.

Και ή θύρα του προθαλάμου ήνοιχθη διάπλατη και ή ντέτεκτιβ Μωρίς Ζιλλάρ πάρευσισθη.

— Δέν έχετε λοιπήν! ή αντίχησε τότε μία φωνή, που τους έκαψε να ρίγησουν.

Και ή θύρα του προθαλάμου ήνοιχθη διάπλατη και ή ντέτεκτιβ Μωρίς Ζιλλάρ πάρευσισθη.

— Δέν έχετε λοιπήν! ή αντίχησε τότε μία φωνή, που τους έκαψε να ρίγησουν.

Και ή θύρα του προθαλάμου ήνοιχθη διάπλατη και ή ντέτεκτιβ Μωρίς Ζιλλάρ πάρευσισθη.

— Δέν έχετε λοιπήν! ή αντίχησε τότε μία φωνή, που τους έκαψε να ρίγησουν.

Και ή θύρα του προθαλάμου ήνοιχθη διάπλατη και ή ντέτεκτιβ Μωρίς Ζιλλάρ πάρευσισθη.

— Δέν έχετε λοιπήν! ή αντίχησε τότε μία φωνή, που τους έκαψε να ρίγησουν.

